TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. balandžio 14 d. *

Byloje C-460/01

dėl 2001 m. lapkričio 28 d. pagal EB sutarties 226 straipsnį pateikto ieškinio dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Wilms ir H. M. H. Speyart, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Nyderlandų Karalystę, atstovaujamą H. G. Sevenster,

atsakovę,

* Proceso kalba: olandų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Schintgen ir J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas),

generalinė advokatė C. Stix-Hackl,
posėdžio sekretorė M.-F. Contet, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. gegužės 27 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2004 m. liepos 13 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Šiuo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad nuo 1991 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d.

— neįtraukdama į apskaitą ir neišieškodama atitinkamos skolos muitinei ir kitų susijusių mokesčių per tris dienas po nustatyto termino ar vėliau, remiantis

1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatančiu terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, p. 1), tuomet, kai pagrindinis Bendrijų išorinio tranzito vykdytojas per tris mėnesius po to, kai išvykimo įstaiga išsiuntė pranešimą, kad per nustatytą terminą siunta nebuvo pristatyta į paskirties įstaigą, nepateikė įrodymų, kad atitinkama tranzito procedūra buvo atlikta tinkamai,

— laiku nepervesdama atitinkamų nuosavų išteklių Komisijai, ir

— atsisakydama mokėti atitinkamas palūkanas,

Nyderlandų Karalystė pažeidė savo įsipareigojimus, kylančius iš 1987 m. kovo 27 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1062/87, nustatančio Bendrijos tranzito įgyvendinimo ir supaprastinimo nuostatas (OL L 107, p. 1), 11a straipsnio 2 dalies antros pastraipos antro sakinio, 1992 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1214/92 dėl Bendrijos tranzito procedūros taikymo ir tam tikrų tos procedūros supaprastinimų sąlygų (OL L 132, p. 1) 49 straipsnio 2 dalies trečio sakinio ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1, toliau – Įgyvendinimo reglamentas) 379 straipsnio bei iš 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89, įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 155, p. 1), 2, 9, 10 ir 11 straipsnių.

Teisinis pagrindas

Bendrijos muitų teisė

2 Skirtingi, nors ir savo turiniu iš esmės identiški, teisės aktai atitinkamai galiojo laikotarpiu nuo 1991 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d., su kuriuo susijęs šis ieškinys.

3 Bendrijos tranzito procedūrą 1991 ir 1992 m. reglamentavo 1976 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 222/77 dėl Bendrijos tranzito (OL 1977, L 38, p. 1), paskutinį kartą pakeistas 1990 m. vasario 22 d. Reglamentu (EEB) Nr. 474/90 (OL L 51, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 222/77) ir Reglamentas (EEB) Nr. 1062/87, paskutinį kartą pakeistas 1992 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2560/92 (OL L 257, p. 5, toliau – Reglamentas Nr. 1062/87). 1993 m. buvo taikomi 1990 m. rugsėjo 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2726/90 dėl Bendrijos tranzito (OL L 262, p. 1) ir Reglamentas Nr. 1214/92, iš dalies pakeistas 1992 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3712/92 (OL L 378, p. 15, toliau – Reglamentas Nr. 1214/92).

4 Skolą muitinei nuo 1991 m. pradžios iki 1993 m. pabaigos reglamentavo 1987 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2144/87 dėl skolos muitinei (OL L 201, p. 15), iš dalies pakeistas 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 4108/88 (OL L 361, p. 2, toliau – Reglamentas Nr. 2144/87), ir 1989 m. kovo 8 d.

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 597/89, nustatantis Reglamento Nr. 2144/87 dėl skolos muitinei įgyvendinimo sąlygas (OL L 65, p. 11).

5 Skolos muitinei apskaitos ir surinkimo srityje iki 1994 m. sausio 1 d. galiojo 1989 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1854/89 dėl skolą muitinei sudarančių importo arba eksporto muitų sumų įtraukimo į apskaitą ir mokėjimo sąlygų (OL L 186, p. 1).

6 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1, toliau – Muitinės kodeksas), kodifikavo Bendrijos muitų teisės srityje taikomus teisės aktus. Dėl šio kodekso buvo priimtos įgyvendinimo nuostatos, įtvirtintos Įgyvendinimo reglamente. Šie dokumentai taikomi nuo 1994 m. sausio 1 d.

7 Atsižvelgdamos į tai, kad skirtingų muitų teisės aktų, atitinkamai taikomų laikotarpiu, su kuriuo susijęs šis ieškinys, turinys iš esmės yra identiškas, šalys, pateikdamos savo argumentus Teisingumo Teismui, remiasi tik nuo 1994 m. sausio 1 d. taikomomis nuostatomis, t. y. Muitinės kodeksu ir Įgyvendinimo reglamentu. Todėl toliau pateikiamoje lentelėje išvardytos ginčijamu laikotarpiu atitinkamai taikytinos nuostatos. Kartu Muitinės kodekso ir Įgyvendinimo reglamento tekstas pateikiamas po šia lentele.

1991 ir 1992 kalendoriniai metai	1993 kalendoriniai metai	1994 ir 1995 kalendoriniai metai
Reglamento Nr. 222/77 1 straipsnio 2 dalis	Reglamento Nr. 2726/90 1 straipsnis ir 3 straipsnio 2 dalies a punktas	Muitinės kodekso 91 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalies a punktas
Reglamento Nr. 222/77 13 straipsnis	Reglamento Nr. 2726/90 11 straipsnio 1 dalies a ir b punktai	Muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalies a punktas
Reglamento Nr. 2144/87 2 straipsnio 1 dalies c punktas		Muitinės kodekso 203 straipsnis
Reglamento Nr. 2144/87 2 straipsnis 1 dalies d punktas		Muitinės kodekso 204 straipsnis
Reglamento Nr. 1854/89 2 straipsnio 1 dalis		Muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalis
Reglamento Nr. 1854/89 3 straipsnio 3 dalis		Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalis
Reglamento Nr. 1854/89 4 straipsnis		Muitinės kodekso 219 straipsnis
Reglamento Nr. 1854/89 6 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnis		Muitinės kodekso 221 straipsnis 1 ir 3 dalys
Reglamento Nr. 222/77 26 straipsnio 1 ir 3 dalys	Reglamento Nr. 2726/90 22 straipsnio 1 ir 4 dalys	Įgyvendinimo reglamento 356 straipsnio 1 ir 5 dalys
Reglamento Nr. 222/77 36 straipsnio 3 dalis	Reglamento Nr. 2726/90 34 straipsnio 3 dalis	Įgyvendinimo reglamento 378 straipsnis
Reglamento Nr. 1062/87 11a straipsnis	Reglamento Nr. 1214/92 49 straipsnis	Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnis
Reglamento Nr. 1062/87 11c straipsnis	Reglamento Nr. 1214/92 50 straipsnis	Įgyvendinimo reglamento 380 straipsnis

Muitinės kodeksas

8 Remiantis Muitinės kodekso 91 straipsnio 1 dalies a punktu ir 2 dalies a punktu:

„1. Taikant išorinio tranzito procedūrą iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą gali būti gabenamos:

a) ne Bendrijos prekės, kurios neapmokestinamos importo muitais bei kitais privalomaisiais mokėjimais ir kurioms netaikomos prekybos politikos priemonės;

< ... >

2. 1 dalyje nurodytas gabenimas atliekamas:

<...> taikant išorinio Bendrijos tranzito procedūrą arba

<...>"

9 Muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalies a ir b punktai numato:

„Už prievolių, susijusių su išorinio Bendrijos tranzito procedūra, įvykdymą atsako jos vykdytojas. Jis atsako:

a) už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą, deramai prižiūrint, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės;

b) už nuostatų, susijusių su Bendrijos tranzito procedūra, laikymąsi."

10 Pagal Muitinės kodekso 203 straipsnį:

„1. Importo skola muitinei atsiranda:

— neteisėtai paimant iš muitinės priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes.

2. Skola muitinei atsiranda prekių paėmimo iš muitinės priežiūros momentu.

3. Skolininkais laikomi:

— asmuo, paėmęs prekes iš muitinės priežiūros,

— bet kurie asmenys, dalyvavę taip paimant prekes ir žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės paimamos iš muitinės priežiūros,

— bet kurie asmenys, įsigiję arba laikę atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinoję arba, yra pagrindo manyti, turėję žinoti, kad prekės buvo paimtos iš muitinės priežiūros,

ir

— atitinkamais atvejais asmuo, turėjęs vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu arba su prekėms įformintos muitinės procedūros taikymu."

11 Remiantis Muitinės kodekso 204 straipsniu:

„1. Importo skola muitinei atsiranda:

a) neįvykdžius bent vienos iš prievolių, susijusių su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu;

arba

b) nesilaikant reikalavimų, kurių privaloma laikytis įforminant prekėms atitinkamą procedūrą arba taikant joms sumažintą ar nulinę importo muito normą dėl prekių galutinio vartojimo,

203 straipsnyje nenurodytais atvejais, išskyrus, kai nustatyta, kad minėti pažeidimai neturi esminės įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui.

2. Skola muitinei atsiranda arba tuo momentu, kai nustojama vykdyti prievolę, kurios nevykdymas sąlygoja skolos muitinei atsiradimą, arba tuo momentu, kai prekėms įforminama atitinkama muitinės procedūra, po to nustatoma, kad faktiškai nebuvo laikytasi reikalavimų, kurių privaloma laikytis įforminant prekėms tokią procedūrą arba taikant joms sumažintą arba nulinę importo muito normą dėl prekių galutinio vartojimo.

3. Skolininku laikomas asmuo, kuris esamomis aplinkybėmis turi vykdyti prievoles, susijusias su importo muitais apmokestinamų prekių laikinuoju saugojimu arba su joms įformintos muitinės procedūros taikymu, arba asmuo, kuris turi laikytis reikalavimų, kurių privaloma laikytis įforminant prekėms atitinkamą procedūrą."

12 Muitinės kodekso 215 straipsnis nustato:

„1. Skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje įvykdomi jos atsiradimą lemiantys veiksmai.

2. Jeigu 1 dalyje nurodytos vietos nustatyti negalima, skola muitinei laikoma atsiradusia toje vietoje, kurioje muitinė prekes pripažino esant tokioje padėtyje, kuriai susidarius atsiranda skola muitinei.

3. Jeigu prekėms įforminta muitinės procedūra nėra baigta, skola muitinei laikoma atsiradusia toje vietoje, kurioje:

— šioms prekėms buvo įforminta atitinkama procedūra,

arba

— šios prekės buvo įvežtos į Bendriją taikant atitinkamą procedūrą.

4. Jeigu pagal muitinės turimą informaciją įmanoma nustatyti, kad skola muitinei jau buvo atsiradusi anksčiau, prekėms esant kitoje vietoje, skola muitinei laikoma atsiradusia toje įmanomoje nustatyti vietoje, kurioje prekės buvo anksčiausiai, kai jau galima laikyti, kad skola muitinei yra atsiradusi."

13 Muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalis numato:

„Kiekvieną importo muito arba eksporto muito sumą, sudarančią skolą muitinei toliau – „muito suma"), muitinė apskaičiuoja tuojau pat, kai gauna reikiamus duomenis, ir įregistruoja ją apskaitos registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose (įtraukimas į apskaitą)."

14 Remiantis Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalimi:

„Jeigu skolos muitinei atsiradimo sąlygos skiriasi nuo nurodytų 1 dalyje, atitinkama muito suma turi būti įtraukta į apskaitą ne vėliau kaip per dvi dienas nuo tos dienos, kai muitinė gali:

a) apskaičiuoti atitinkamą muito sumą;

ir

b) nustatyti skolininką."

15 Pagal Muitinės kodekso 219 straipsnį:

„1. Įtraukimo į apskaitą terminai, nustatyti 218 straipsnyje, gali būti pratęsti:

a) dėl priežasčių, susijusių su valstybių narių administraciniu organizavimu, ypač kai apskaita tvarkoma centralizuotai; arba

b) susidarius ypatingoms aplinkybėms, dėl kurių muitinė negali laikytis minėtų terminų.

Toks pratęstas terminas negali būti ilgesnis kaip 14 dienų.

2. 1 dalyje nustatyti terminai netaikomi susidarius nenumatytoms aplinkybėms arba *force majeure* atvejais."

16 Remiantis Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 ir 3 dalimis:

„1. Įtraukus muito sumą į apskaitą, apie atitinkamas procedūras ją taikant turi būti pranešama skolininkui.

<...>

3. Pranešimas skolininkui nebegali būti pateikiamas pasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo skolos muitinei atsiradimo dienos. Tačiau, jeigu priežastis, dėl kurios muitinė negalėjo apskaičiuoti tikslios teisiškai privalomos sumokėti pinigų sumos, buvo veiksmas, dėl kurio galėjo būti iškelta baudžiamoji byla, toks pranešimas gali būti pateikiamas ir pasibaigus nurodytam trejų metų laikotarpiui, jeigu jį pateikti leidžia galiojančios nuostatos."

17 Muitinės kodekso 236 straipsnio 1 dalis nustato:

„Importo arba eksporto muitai grąžinami nustačius, kad tada, kai jie buvo sumokėti, tokių muitų suma nebuvo teisiškai privaloma sumokėti arba kad ši suma buvo įtraukta į apskaitą nesivadovaujant 220 straipsnio 2 dalimi.

Importo arba eksporto muitus atsisakoma išieškoti nustačius, kad tada, kai jie buvo įtraukti į apskaitą, tokių muitų suma nebuvo teisiškai privaloma sumokėti arba kad ši suma buvo įtraukta į apskaitą nesivadovaujant 220 straipsnio 2 dalimi.

Muitai negrąžinami ir neatsisakoma jų išieškoti, jeigu įvykių, dėl kurių buvo sumokėta arba įtraukta į apskaitą teisiškai neprivaloma sumokėti pinigų suma, priežastis buvo tyčiniai suinteresuoto asmens veiksmai."

Įgyvendinimo reglamentas

18 Pagal Įgyvendinimo reglamento straipsnio 356 1 ir 5 dalis:

„1. Prekės ir T1 dokumentas turi būti pateikti paskirties įstaigai.

<...>

5. Jeigu prekės pateikiamos paskirties įstaigai pasibaigus išvykimo įstaigos nustatytam laikui ir jeigu šis terminas pažeistas dėl aplinkybių, paaiškintų paskirties įstaigai jai priimtinu būdu ir nepriklausiusių nuo vežėjo arba vykdytojo valios, laikoma, kad pastarasis nustatyto termino nepažeidė."

19 Įgyvendinimo reglamento straipsnis 378 numato:

„1. Nepažeidžiant Kodekso 215 straipsnio, tais atvejais, kai prekių siunta nebuvo pateikta paskirties įstaigai ir neįmanoma nustatyti pažeidimo arba nusižengimo vietos, laikoma, kad toks pažeidimas arba nusižengimas padarytas:

— valstybėje narėje, kuriai priklauso išvykimo įstaiga,

arba

— valstybėje narėje, kuriai priklauso tranzito įstaiga, veikianti įvažiavimo į Bendriją vietoje, kuriai buvo pateiktas tranzito kontrolės lakštas,

išskyrus atvejus, kai per nustatytą laiką, nurodytą 379 straipsnio 2 dalyje, pateikiami muitinei priimtini įrodymai, pagal kuriuos įmanoma pripažinti, kad tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų, arba nustatyti faktinę pažeidimo arba nusižengimo vietą.

2. Jeigu tokie įrodymai nepateikiami ir todėl laikoma, kad minėtas pažeidimas arba nusižengimas padarytas išvykimo valstybėje narėje arba įvažiavimo valstybėje narėje, minėtose 1 dalies antrojoje įtraukoje, muitus ir kitus privalomuosius mokėjimus, susijusius su atitinkamomis prekėmis, išieško ta valstybė narė, vadovaudamasi Bendrijos arba nacionalinių teisės aktų nuostatomis.

3. Jeigu valstybė narė, kurioje faktiškai buvo padarytas pažeidimas arba nusižengimas, nustatoma nepasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo T1 deklaracijos įregistravimo datos, ta valstybė narė, vadovaudamasi Bendrijos arba nacionalinių teisės aktų nuostatomis, išieško muitus ir kitus privalomuosius mokėjimus (išskyrus tuos, kurie buvo išieškoti vadovaujantis 2 dalimi kaip Bendrijų nuosavi ištekliai), susijusius su atitinkamomis prekėmis. Šiuo atveju, jeigu pateiktas tokio išieškojimo įrodymas, anksčiau išieškoti muitai ir kiti privalomieji mokėjimai (išskyrus tuos, kurie buvo išieškoti kaip Bendrijų nuosavi ištekliai), grąžinami.

4. Su tranzito operacija susijusios garantijos neatsisakoma iki minėto trejų metų laikotarpio pabaigos arba iki tol, kol nesumokami muitai ir kiti privalomieji mokėjimai, taikomi valstybėje narėje, kurioje faktiškai buvo padarytas minėtas pažeidimas arba nusižengimas.

Valstybės narės imasi būtinų priemonių išaiškinti bet kurį pažeidimą arba nusižengimą ir taikyti veiksmingas baudas."

20 Remiantis Įgyvendinimo reglamento 379 straipsniu:

„1. Jeigu prekių siunta nebuvo pateikta paskirties įstaigai ir neįmanoma nustatyti vietos, kurioje buvo padarytas pažeidimas arba nusižengimas, išvykimo įstaiga kiek įmanydama greičiau, tačiau bet kuriuo atveju nepraėjus 11 mėnesių nuo Bendrijos tranzito deklaracijos įregistravimo, praneša apie tai vykdytojui.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtame pranešime, be kitų duomenų, turi būti nurodytas laikas, iki kurio išvykimo įstaigai turi būti pateikti muitinei priimtini įrodymai, pagal kuriuos būtų įmanoma pripažinti, kad tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų arba nustatyti faktinę pažeidimo arba nusižengimo vietą. Tas laikas – trys mėnesiai nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo datos. Jeigu minėti įrodymai per tą laikotarpį nepateikiami, valstybė narė, kurios kompetencijai tai priklauso, imasi priemonių išieškoti dėl pažeidimo arba nusižengimo mokėtinus muitus ir kitus privalomuosius mokėjimus. Tais atvejais, kai ta valstybė narė nėra ta pati, kuriai priklauso išvykimo įstaiga, pastaroji valstybė narė nedelsdama informuoja pirmiau minėtą valstybę narę."

21 Pagal Įgyvendinimo reglamento 380 straipsnį:

„Norint įrodyti, kad tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų, kaip apibrėžta 378 straipsnio 1 dalyje, muitinei priimtinu būdu, *inter alia,* turi būti pateiktas:

a) muitinės patvirtintas dokumentas, liudijantis, kad atitinkamos prekės buvo pateiktos paskirties įstaigai arba, jei taikomas 406 straipsnis, įgaliotam gavėjui. Tame dokumente pateiktos informacijos turi pakakti minėtoms prekėms identifikuoti;

arba

b) trečiojoje šalyje išduotas muitinės dokumentas, liudijantis, kad prekės buvo išleistos vidaus vartojimui, arba šio dokumento kopija ar fotokopija; tokios kopijos ar fotokopijos tikrumas turi būti patvirtintas organizacijos, patvirtinusios dokumento originalą, atitinkamos trečiosios šalies institucijos arba vienos iš valstybių narių institucijos. Tame dokumente pateiktos informacijos turi pakakti atitinkamoms prekėms identifikuoti."

22 Įgyvendinimo reglamento 859 straipsnis nustato:

„Toliau nurodyti pažeidimai laikomi neturinčiais esminės įtakos tinkamam laikinojo prekių saugojimo arba atitinkamos muitinės procedūros taikymui, kaip apibrėžta Kodekso 204 straipsnio 1 dalyje, jei:

— jie nėra susiję su bandymu neteisėtai paimti prekes iš muitinės priežiūros,

— jie nėra atsiradę dėl akivaizdaus atitinkamo asmens aplaidumo, ir

— visi formalumai, būtini su prekėmis susijusiai situacijai sureguliuoti, vėliau atliekami:

1) viršijamas nustatytas laikotarpis, per kurį prekės turėjo būti pateiktos vienam iš muitinės sankcionuotų veiksmų, numatytų taikant laikinąjį saugojimą arba tam tikrą muitinės procedūrą, įforminti, jei terminas būtų pratęstas, kai prašymas dėl jo pratęsimo būtų pateiktas laiku;

2) tais atvejais, kai prekėms įforminta tranzito procedūra, viršijamas nustatytas laikotarpis, per kurį prekės turi būti pateiktos paskirties įstaigai, jeigu jos pateikiamos vėliau;

3) tais atvejais, kai prekėms taikomas laikinasis saugojimas arba joms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, atliekamas prekių tvarkymas, kuriam neduotas išankstinis muitinės sutikimas, su sąlyga, kad atlikti tokį tvarkymą būtų leista, jei to būtų paprašyta;

4) tais atvejais, kai prekėms įforminta laikinojo įvežimo procedūra, prekės naudojamos leidime nenurodytu būdu, su sąlyga, kad taip jas naudoti taikant šią procedūrą būtų leista, jei to būtų paprašyta;

5) tais atvejais, kai prekėms taikomas laikinasis saugojimas arba joms įforminta muitinės procedūra, prekės gabenamos negavus atitinkamo leidimo, su sąlyga, kad muitinei paprašius prekės gali būti jai pateiktos;

6) tais atvejais, kai prekėms taikomas laikinasis saugojimas arba joms įforminta muitinės procedūra, prekės išvežamos iš Bendrijos muitų teritorijos arba įvežamos į laisvąją zoną ar padedamos į laisvąjį sandėlį neatlikus būtinų formalumų;

7) tais atvejais, kai prekėms dėl jų galutinio vartojimo taikomas palankus muitų režimas, prekės, dar nepradėjus jų naudoti pagal numatytą paskirtį, perduodamos apie tai neinformavus muitinės, jei:

a) perdavimas įregistruotas prekes perdavusio asmens apskaitos registruose;

ir

b) asmuo, kuriam perduotos prekės, turi leidimą atitinkamai jomis disponuoti."

Bendrijų nuosavų išteklių sistema

23 Remiantis 1988 m. birželio 24 d. Tarybos sprendimu 88/376/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos (OL L 185, p. 24) 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktais:

„Toliau nurodytos pajamos sudaro nuosavus išteklius, įskaitomus į Bendrijų biudžetą:

a) rinkliavos, priemokos, papildomos arba kompensacinės išmokos, papildomos sumos arba koeficientai ir kiti mokesčiai, kuriuos Bendrijų institucijos yra nustačiusios ar nustatys prekybai su valstybėmis ne narėmis pagal bendrąją žemės ūkio politiką, taip pat įnašai ir kiti mokesčiai, numatyti pagal bendrą cukraus rinkų organizavimą;

b) Bendrojo muitų tarifo muitai ir kiti muitai, kuriuos Bendrijų institucijos yra nustačiusios arba nustatys prekybai su valstybėmis ne narėmis, ir muitai už prekes, kurioms taikoma Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartis." (Neoficialus vertimas)

24 Remiantis Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsniu:

„1. Pagal šį reglamentą Bendrijai priklausanti nuosavų išteklių, nurodytų Sprendimo 88/376/EB, Euratomas 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, suma nustatoma iš karto, kai kompetentingos valstybės narės institucijos praneša skolininkui apie mokėtinus mokesčius. Pranešimas pateikiamas iš karto, kai nustatomas skolininkas ir kompetentingos administracijos institucijos gali apskaičiuoti mokesčio dydį, laikydamosios visų tuo atveju taikomų Bendrijos teisės nuostatų.

2. 1 straipsnis taikomas, jeigu pranešimas turi būti pataisytas." (Neoficialus vertimas)

25 Pagal šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies a ir b punktus:

„1. Nuosavų išteklių sąskaitos atidaromos kiekvienos valstybės narės Iždе arba kiekvienos valstybės narės paskirtoje įstaigoje ir suskirstomos pagal išteklių rūšį.

2. a) Pagal 2 straipsnį nustatytos sumos, laikantis šios dalies b punkto reikalavimų, įskaitomos į sąskaitas (paprastai tai vadinama „įskaitymu A") ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį buvo nustatyta nuosavų išteklių suma, dienos;

b) nustatytos mokėtinos sumos, neįskaitytos į šios dalies a punkte nurodytas sąskaitas dėl to, kad dar nebuvo išieškotos ir kad nebuvo pateikta jokia garantija, per a punkte nurodytą laikotarpį įrašomos į atskiras sąskaitas (paprastai tai vadinama „įskaitymu B"). Valstybės narės šią tvarką gali taikyti,

jeigu nustatytos mokėtinos sumos, už kurias buvo pateikta garantija, buvo užginčytos ir kurios, išsprendus kilusius ginčius, gali būti pakeistos." (Neoficialus vertimas)

26 Remiantis to paties reglamento 9 straipsnio 1 dalimi:

„10 straipsnyje nustatyta tvarka kiekviena valstybė narė nuosavus išteklius sumoka į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Ižde arba savo paskirtoje įstaigoje.

Ši sąskaita tvarkoma nemokamai." (Neoficialus vertimas)

27 Reglamento Nr. 1552/89 10 straipsnio 1 dalis numato:

„Pagal Sprendimo 88/376 <...> 2 straipsnio 3 dalį išskaičius 10 % surinkimo išlaidų, nuosavi ištekliai, nurodyti minėto sprendimo 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, įtraukiami į Bendrijų biudžetą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal 2 straipsnį buvo nustatyta priklausanti mokėti suma, dienos.

Tačiau mokėtinos sumos, pagal šio reglamento 6 straipsnio 3 dalies b punktą nurodomos atskirose sąskaitose, turi būti įskaitytos ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį buvo išieškotos priklausančios mokėti sumos, dienos." (Neoficialus vertimas)

28 To paties reglamento 11 straipsnis nustato:

„Už bet kokį pavėluotą įmokos įskaitymą į 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą valstybė moka palūkanas, kurios yra dviem punktais didesnės už pareigos atsiradimo dieną tos valstybės narės pinigų rinkoje trumpalaikėms finansavimo operacijoms taikomą palūkanų normą. Ši palūkanų norma padidinama 0,25 punkto už kiekvieną pavėluotą mėnesį. Padidintos palūkanos taikomos visą vėlavimo laikotarpį." (Neoficialus vertimas)

Teisės aktai, taikytini terminams, datoms ir laikotarpiams apskaičiuoti

29 Jeigu nenustatyta kitaip, Reglamentas Nr. 1182/71 nustato bendras terminams, datoms ir laikotarpiams, nustatytiems Tarybos ir Komisijos teisės aktais, taikytinas taisykles. Nesant priešingų taisyklių Muitinės kodekse ar Įgyvendinimo reglamente, Reglamento Nr. 1182/71 nuostatos taikytinos šioje byloje.

Ikiteisminė procedūra

30 1994 m. sausio 10–14 d. Komisijos tarnybos Nyderlanduose patikrino Roterdamo muitinės teritorijoje taikomas Bendrijos tranzito procedūras.

31 1994 m. birželio 6 d. laišku Komisija pateikė Nyderlandų valdžios institucijoms šio patikrinimo ataskaitą ir atkreipė dėmesį į tai, kad, taikant Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalį ir atitinkamas anksčiau galiojusias nuostatas, buvo nustatyta

pavėluota Bendrijų nuosavų išteklių iš importo registracija ir su tuo susijęs pervedimas.

32 Šiuo atžvilgiu Komisija nurodo, kad Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 1 dalis nuo T1 dokumento išdavimo muitinės institucijoje iki pranešimo vykdytojui apie šio dokumento neįforminimą nustato maksimalų vienuolikos mėnesių terminą. Pridėję prie šio laikotarpio trijų mėnesių terminą, numatytą to paties reglamento 379 straipsnio 2 dalyje, Komisijos tikrintojai nustatė maksimalų keturiolikos mėnesių terminą nuo dokumento T1 išdavimo ir privalomą muitinės institucijų atliekamą atitinkamų muito mokesčių išieškojimą šio dokumento neįforminimo atveju. Tačiau, remiantis minėta ataskaita, Roterdamo teritorinė muitinė nepaisė šio termino, kadangi per patikrinimą buvo nustatyta, kad nuo didelės dokumentų dalies neįforminimo praėjo daugiau kaip keturiolika mėnesių.

33 1995 m. vasario 24 d. laišku Nyderlandų valdžios institucijos neigė Komisijos siūlomą taikytinų nuostatų aiškinimą, kuri 1995 m. balandžio 28 d. laišku pranešė Nyderlandų valdžios institucijoms, kad ir toliau laikosi savo kaltinimų.

34 Tame pačiame laiške Komisija teigė, kad taikytini Bendrijos teisės aktai nepalieka valstybėms narėms jokios galimybės pratęsti šį pirmiau minėtą keturiolikos mėnesių terminą. Komisija pakartojo anksčiau pateiktą prašymą pateikti duomenis apie nuo 1991 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d. imtinai pavėluotai įformintus T1 dokumentus.

35 1995 m. rugpjūčio 30 d. atsakyme Nyderlandų valdžios institucijos suteikė Komisijai prašomą informaciją. Remdamosi šiais duomenimis, Komisijos tarnybos apskaičiavo

mokėtinas palūkanas pagal Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnį. Jos rėmėsi prielaida, kad Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalyje numatytas pranešimas buvo išsiųstas vienuoliktojo mėnesio po atitinkamo T1 dokumento įregistravimo paskutinę dieną, t. y., kad atitinkama skola muitinei turėjo būti įtraukta į apskaitą nė vėliau kaip pasibaigus keturiolikai mėnesių po įregistravimo.

36 1996 m. gruodžio 17 d. laišku, kuriame buvo pateiktos apskaičiavimo detalės, Komisija paragino Nyderlandų valdžios institucijas iki paskutinės antrojo mėnesio nuo šio raginimo pateikimo darbo dienos, t. y. iki 1997 m. vasario 23 d., pervesti jai 5 323 395,06 NLG dydžio palūkanas už vėlavimą.

37 1997 m. spalio 1 d. laišku Nyderlandų valdžios institucijos pranešė Komisijai apie atsisakymą paklusti šiam raginimui. Šiuo klausimu jos nurodė savo ankstesnius teiginius ir kaltino Komisiją neatsakiusią į jų argumentus, išdėstytus jų 1995 m. rugpjūčio 30 d. laiške.

38 1999 m. vasario 18 d. laišku Komisija išsiuntė Nyderlandų valdžios institucijoms oficialų įspėjimą, į kurį pastarosios atsakė 1999 m. balandžio 22 d. laišku.

39 2000 m. vasario 2 d. Komisija pateikė argumentuotą nuomonę, į kurią Nyderlandų valdžios institucijos atsakė 2000 m. kovo 28 d. laišku.

40 Laikydama šį atsakymą nepakankamu, Komisija nusprendė pateikti šį ieškinį.

Dėl ieškinio

41 Pirmasis Komisijos kaltinimas susijęs su nuo 1994 m. sausio 1 d. galiojančio Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalies ir atitinkamų ankstesnių nuostatų, taikomų nuo 1991 m. sausio 1 d. iki 1993 m. gruodžio 31 d., t. y. atitinkamai Reglamento Nr. 1062/87 11a straipsnio 2 dalies antros pastraipos ir Reglamento Nr. 1214/92 49 straipsnio 2 dalies trečio sakinio, pažeidimu, kadangi nuo 1991 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d. pavėluoto Bendrijos išorinio tranzito operacijų įforminimo atvejais Nyderlandų Karalystė laiku neįtraukė į apskaitą ir neišieškojo skolos muitinei.

42 Antruoju kaltinimu Komisija kaltina Nyderlandų valdžios institucijas pažeidus Reglamento Nr. 1552/89 2, 9 ir 10 straipsnius, kadangi jos per numatytą terminą nepervedė Komisijai su skola muitinei susijusių nuosavų išteklių.

43 Trečias kaltinimas susijęs su Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnio pažeidimu dėl to, kad nebuvo sumokėtos su tuo susijusios palūkanos už vėlavimą.

Dėl kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1062/87 11a straipsnio 2 dalies antros pastraipos, Reglamento Nr. 1214/92 49 straipsnio 2 dalies trečio sakinio ir Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalies trečio sakinio pažeidimu

Šalių argumentai

44 Komisija tvirtina, kad Muitinės kodekso 96 straipsnis ir Įgyvendinimo reglamento 356 bei 379 straipsniai nustato privalomą veiksmų grafiką, kurio turi laikytis

vykdytojas ir išvykimo bei paskirties įstaiga, atlikdami išorinio Bendrijos tranzito procedūrą, ypač tuomet, kai pagal šią procedūrą transportuojama siunta nebuvo pateikta paskirties įstaigai per tranzito deklaracijos įregistravimo metu nustatytą terminą.

45 Komisija teigia, kad laikantis šio grafiko:

— vykdytojas per dokumente T1 nurodytą terminą turi pateikti nesugadintų prekių siuntą paskirties įstaigai (Muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalies a punktas ir Įgyvendinimo reglamento 356 straipsnio 1 ir 5 dalys),

— jeigu per šį terminą siunta nebuvo pateikta, remiantis Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 1 dalimi, išvykimo įstaiga privalo pranešti apie tai vykdytojui ne vėliau kaip per 11 mėnesių nuo Bendrijos tranzito deklaracijos įregistravimo,

ir

— nuo šio pranešimo išsiuntimo dienos pradedamas skaičiuoti trijų mėnesių terminas, per kurį vykdytojas turi paskutinę galimybę išvykimo įstaigai pateikti muitinei priimtinus tinkamos tranzito procedūros įrodymus.

46 Remiantis Įgyvendinimo reglamento 380 straipsniu šis įrodymas turi būti pateikiamas patvirtintais dokumentais, liudijančiais, kad siunta buvo pateikta paskirties įstaigai arba kad prekės buvo išleistos vidaus vartojimui trečioje šalyje. Praktiškai iš esmės tai yra paskirties įstaigos pažymėtas ir vykdytojui išduotas dokumentas T1.

47 Jeigu minėti įrodymai nebuvo pateikti per šį terminą, pagal Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalį kompetentinga valstybė narė turi išieškoti muitus ir kitus mokėjimus. Komisija mano, kad šis trijų mėnesių terminas privalomas ne tik vykdytojui, bet ir valstybei narei, kurioje yra išvykimo įstaiga.

48 Kalbėdama apie skolos muitinei įtraukimo į apskaitą momentą, Komisija pažymi, kad, remiantis Muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės turi apskaičiuoti ir apskaityti dėl skolos muitinei susidarančias sumas, kai tik gauna reikiamus duomenis. Siekiant nustatyti, kada prasideda valstybei narei privalomas įtraukimo į apskaitą terminas, Muitinės kodekso 218 straipsnyje buvo pasirinktas momentas, kai atitinkama valstybė narė „gali" nustatyti skolininką ir apskaičiuoti atitinkamą skolos sumą. Tuomet įtraukti sumas į apskaitą reikia per Muitinės kodekso 218 ir 219 straipsniuose nustatytą terminą, t. y. per dvi dienas, turint galimybę pratęsti šį terminą iki keturiolikos dienų.

49 Komisija teigia, kad ne vėliau kaip pirmąją penkiolikto mėnesio po dokumento T1 įregistravimo dienos darbo dieną arba net anksčiau, jei pranešimas apie neįforminimą išvykimo įstaigos buvo išsiųstas anksčiau, pastaroji disponuoja visais reikiamais duomenimis, kad galėtų apskaičiuoti skolos muitinei sumą (Muitinės kodekso 217 straipsnis ir 218 straipsnio 3 dalis a punktas) bei nustatyti skolininką, šiuo atveju – vykdytoją (Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalies b punktas).

50 Pagal šio kodekso 218 ir 219 straipsnius skola turi būti apskaityta per dvi dienas, o šis terminas, esant tam tikroms aplinkybėms, gali būti pratęstas daugiausiai iki keturiolikos dienų. Tad atitinkama valstybė narė atitinkamai turi įtraukti skolą muitinei į apskaitą ne vėliau kaip trečią ar penkioliktą ketvirto mėnesio po pranešimo pagal Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 1 dalį išsiuntimo dieną.

51 Taigi išskyrus galimą termino pratęsimą pagal Muitinės kodekso 219 straipsnį, valstybė narė nedisponuoja jokia diskrecija, kuri leistų jai nuspręsti, kada būtina įtraukti į apskaitą skolą muitinei. Be to, iš Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 dalies išplaukia, kad įtraukus sumas į apskaitą valstybė narė turi iš karto pradėti išieškojimą, pranešdama skolininkui apie skolos muitinei dydį. Iš tikrųjų, būtų logiška, jei išieškojimas prasidėtų iš karto po įtraukimo į apskaitą, nors Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalyje nepatikslinama, ar ši operacija turi įvykti greitai.

52 Nyderlandų Karalystė prieštarauja teiginiui, kad iš Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalies kartu su Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalies teksto išplaukia, jog valstybė narė tiesiogiai įpareigojama įtraukti į apskaitą mokėtinus mokesčius per dvi dienas pasibaigus trijų mėnesių terminui po pranešimo apie neįforminimą išsiuntimo. Jos teigimu, Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalyje nustatytas trijų mėnesių terminas yra procedūrinis, o ne privalomas. Komisijos atstovaujama priešinga nuomonė prieštarauja pačiam nagrinėjamų nuostatų tekstui, joje neatsižvelgiama į privačių asmenų teises, o jos įgyvendinimas susidurtų su neįveikiamais praktiniais sunkumais.

53 Visų pirma, kalbėdama apie nagrinėjamų nuostatų tekstą, atsakovės vyriausybė teigia, kad remiantis Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalimi dviejų dienų terminas prasideda tik tuomet, jei muitinės institucijos „gali apskaičiuoti atitinkamą muito sumą ir nustatyti skolininką“, o tai reiškia kur kas daugiau nei paprastą disponavimą

aptariama informacija. Jos teigimu, nepaisant to, kad praktiškai apskaityti sumas paprastai įmanoma iš karto pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui, iš to negalima daryti išvados, jog šio termino pasibaigimas laikytinas šioje nuostatoje nurodyto dviejų dienų termino pradžia.

54 Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalies trečias sakinys taip pat tik patikslina, kad „valstybė narė <...> imasi priemonių išieškoti" mokėtinus muitus. Šie žodžiai nereiškia to paties kaip Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalyje numatytas muitinės atliekamas įtraukimas į apskaitą. Šios dvi nagrinėjamos nuostatos turi skirtingus adresatus, ir todėl pastarojoje nuostatoje numatytas terminas negali būti taikomas Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 daliai.

55 Antra, kalbėdama apie reikalavimus, susijusius su teisės subjektų teisių apsauga, atsakovė tvirtina, kad iš Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio išplaukia, jog tik pasibaigus trijų mėnesių terminui muitinės institucijos gali nustatyti, ar Bendrijos tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų, jeigu buvo pateikti atitinkami įrodymai, kur įvyko galimas pažeidimas ar atsirado skola muitinei ir kuri valstybė narė kompetentinga ją išieškoti. Kitaip tariant, apskaičiuodamos skolą muitinei ir įtraukdamos sumas į apskaitą, muitinės tarnybos „reikiamais duomenimis" Muitinės kodekso 217 straipsnio prasme disponuoja tik patikrinusios vykdytojo pateiktus įrodymus. Teigiant, kad šis tikrinimas kartu su mokėtinų muitų apskaičiavimu turi įvykti per dvi dienas, neatsižvelgiama į reikalavimą rūpestingai atlikti patikrinimą, todėl būtų padaryta žala teisės subjektų teisėms.

56 Nyderlandų vyriausybė priduria, kad sistema, kai muitinės tarnyba turi apskaityti muito sumą iš karto, kad galėtų ją atlyginti, jei paaiškėtų, kad vykdytojas vis dėlto

pateikė įrodymų, jog tranzitas buvo atliktas be pažeidimų, nustato jam nepriimtiną naštą. Tokia našta juo labiau nepriimtina dėl to, kad daugeliu atvejų už numanomą tranzito operacijos pažeidimą atsakingas ne vykdytojas, o paskirties įstaigos muitinės tarnybos ar prekių siuntos gavėjas.

57 Trečia, kalbėdama apie tai, kad nagrinėjamų terminų laikytis neįmanoma, Nyderlandų vyriausybė tvirtina, jog forminimas yra sudėtingas procesas ir per dvi dienas neįmanoma patikrinti visų įrodymų, susijusių su visais dokumentais, siekiant nustatyti skolininką bei apskaičiuoti „muito sumą". Praktikoje pateikiama įvairiausių dokumentų. Todėl per dvi dienas neįmanoma nustatyti, ar atsirado skola muitinei, prireikus – perduoti dokumentus kompetentingai valstybei narei, nustatyti skolininką, apskaičiuoti „sumą, sudarančią skolą" ir galiausiai išsiųsti mokėjimo raginimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

58 Pirmiausia pažymėtina, kad Nyderlandų vyriausybė neginčija Komisijos konstatuotų faktinių aplinkybių, susijusių su skola muitinei, atsiradusia dėl Bendrijos išorinio tranzito režimo pažeidimų, dėl kurios šiame ieškinyje nurodytu laikotarpiu, t. y. nuo 1993 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d., Nyderlandų muitinės institucijos nepradėjo išieškojimo procedūros per Muitinės kodekso 218 straipsnyje nustatytą dviejų dienų terminą, pasibaigus Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalies trečiame sakinyje ir atitinkamose anksčiau galiojusiose nuostatose nustatytam trijų mėnesių terminui. Tačiau, priešingai nei teigia Komisija, vyriausybė mano, kad pradėjusi išieškojimo procedūrą praėjus daugeliui mėnesių po to, kai pasibaigė šis trijų mėnesių terminas, ji nepažeidė savo įsipareigojimų, kylančių iš Bendrijos muitų teisės.

59 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 1 dalį, jeigu prekių siunta nebuvo pateikta paskirties įstaigai ir neįmanoma nustatyti vietos, kurioje buvo padarytas pažeidimas arba nusižengimas, išvykimo įstaiga kuo greičiau, tačiau bet kuriuo atveju nepraėjus vienuolikai mėnesių nuo Bendrijos tranzito deklaracijos įregistravimo, praneša apie tai vykdytojui.

60 Nors 2002 m. lapkričio 14 d. Sprendime *SPKR* (C-112/01, Rink. p. I-10655, 40 punktas) Teisingumo Teismas nusprendė, kad vienuolikos mėnesių termino nepaisymas savaime neužkerta kelio išieškoti skolą muitinei iš vykdytojo, tačiau paties sprendimo 34 punkte jis pažymėjo, kad šis terminas nustatytas administracijos institucijoms, o juo siekiama užtikrinti, kad šios institucijos greitai ir vieningai taikytų skolos muitinei išieškojimo nuostatas, jog būtų nedelsiant pervesti Bendrijų nuosavi ištekliai. Todėl, kaip pripažįsta ir Nyderlandų vyriausybė, vienuolikos mėnesių termino laikymasis, neturintis įtakos skolos muitinei egzistavimui, vis dėlto yra privalomas valstybėms narėms jų įsipareigojimų Bendrijai, susijusių su Bendrijų nuosavų išteklių pervedimu, atžvilgiu.

61 Be to, remiantis Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalimi, šio straipsnio 1 dalyje minėtame pranešime, greta kitų duomenų, turi būti nurodytas laikas, iki kurio išvykimo įstaigai reikia pateikti muitinei priimtinus įrodymus, pagal kuriuos būtų įmanoma pripažinti, kad tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų, arba nustatyti faktinę pažeidimo arba nusižengimo vietą. Tas laikas yra trys mėnesiai nuo to paties straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo datos. Jeigu minėtų įrodymų per tą laikotarpį nepateikiama, valstybė narė, kurios kompetencijai tai priklauso, „imasi priemonių išieškoti" mokėtinus muitus ir kitus privalomuosius mokėjimus.

62 2005 m. sausio 20 d. Sprendimo *Honeywell Aerospace* (C-300/03, Rink. p. I-689) 24 ir 25 punktuose Teisingumo Teismas nusprendė, kad iš Įgyvendinimo reglamento 378 straipsnio 1 dalies ir 379 straipsnio 2 dalies formuluotės matyti, jog išvykimo įstaigos pranešimas vykdytojui apie laiką, iki kurio gali būti pateikti reikalaujami

įrodymai, yra būtinas ir jį reikia pateikti pateikti prieš skolos muitinei išieškojimą. Šis laikas skirtas apsaugoti vykdytojo interesus suteikiant jam trijų mėnesių laikotarpį prireikus pateikti įrodymus, pagal kuriuos būtų įmanoma pripažinti, kad tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų, arba nustatyti faktinę pažeidimo arba nusižengimo vietą. Todėl valstybė narė, kurioje yra išvykimo įstaiga, gali pradėti importo muitų išieškojimą, tik jeigu, *inter alia*, ji vykdytojui pranešė, kad šis turi tris mėnesius pateikti reikalaujamus įrodymus, ir kai šie įrodymai nebuvo pateikti per tą terminą.

63 Iš pirmiau išdėstytų argumentų išplaukia, kad jei (kaip yra nagrinėjamoje byloje) prekių siuntos nebuvo pateiktos paskirties įstaigai ir neįmanoma nustatyti vietos, kurioje buvo padarytas pažeidimas arba nusižengimas, išvykimo įstaiga, užtikrindama, jog Bendrijų nuosavi ištekliai būtų pervesti greitai, praneša apie tai vykdytojui kuo greičiau, tačiau, bet kuriuo atveju, nepraėjus vienuolikai mėnesių nuo Bendrijos tranzito deklaracijos įregistravimo. Šiame pranešime suinteresuotam asmeniui turi būti nurodyta, kad jam suteikiamas trijų mėnesių laikotarpis, per kurį išvykimo įstaigai turi būti pateikti muitinei priimtini įrodymai, pagal kuriuos būtų įmanoma pripažinti, jog tranzito operacija buvo atlikta be pažeidimų, arba nustatyti faktinę pažeidimo arba nusižengimo vietą. Jeigu, pasibaigus šiam terminui, minėti įrodymai nepateikiami, valstybė narė, kurios kompetencijai tai priklauso, „imasi priemonių išieškoti" mokėtinus muitus ir kitus privalomuosius mokėjimus.

64 Šiuo atžvilgiu, Muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalis nustato, kad kiekvieną importo muito arba eksporto muito sumą, sudarančią skolą muitinei, muitinė „apskaičiuoja" tuojau pat, kai „gauna reikiamus duomenis", ir „įregistruoja ją apskaitos registruose".

65 Remiantis Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalimi, „atitinkama muito suma turi būti įtraukta į apskaitą" ne vėliau kaip per dvi dienas nuo tos dienos, kai muitinė „gali apskaičiuoti atitinkamą muito sumą ir nustatyti skolininką". Muitinės kodekso 219 straipsnis leidžia pratęsti šį terminą daugiausiai iki keturiolikos dienų dėl

priežasčių, susijusių su valstybių narių administraciniu organizavimu, arba susidarius ypatingoms aplinkybėms, dėl kurių muitinė negali laikytis minėtų terminų. Pagal Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 dalį apie muito sumą turi būti pranešama skolininkui, „įtraukus (ją) į apskaitą".

66 Šiame ieškinyje Komisija iš esmės kaltina Nyderlandų muitinės institucijas nepradėjus skolos muitinei išieškojimo procedūros per dvi dienas pasibaigus Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalyje nustatytam trijų mėnesių laikotarpiui. Konkrečiai ji jas kaltina neįtraukus į apskaitą atitinkamos muito sumos, remiantis Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalimi, ir nepranešus apie ją skolininkui pagal Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 dalį.

67 Savo ruožtu Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad valstybės narės neturi išieškoti skolos muitinei iš karto pasibaigus trijų mėnesių laikotarpiui po Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 1 dalyje nustatyto vienuolikos mėnesių termino. Šios vyriausybės teigimu, šis terminas negali būti aiškinamas kaip imperatyvus.

68 Šis teiginys atmestinas.

69 Komisija teisingai pažymėjo, kad iš paties Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalies trečio sakinio teksto išplaukia, jog, pasibaigus joje nustatytam trijų mėnesių laikotarpiui, valstybės narės privalo pradėti išieškojimo procedūrą. Toks aiškinimas būtinas užtikrinti, kad šios institucijos greitai ir vieningai taikytų skolos muitinei išieškojimo nuostatas, siekiant greitai pervesti Bendrijų nuosavus išteklius.

70 Šis aiškinimas taip pat nėra nesuderinamas su Muitinės kodekso 221 straipsnio 3 dalimi, leidžiančia pranešti apie mokėtinus muitus per trejus metus nuo skolos muitinei atsiradimo. Iš tikrųjų šia nuostata siekiama užtikrinti teisinį tikrumą numatant maksimalų pranešimo skolininkui apie skolą muitinei terminą. Tačiau ja nekeliami įsipareigojimų Bendrijai galiojimo klausimai, kurių kyla muitinės institucijoms iš Muitinės kodekso ir Įgyvendinimo reglamento, siekiant užtikrinti, kad būtų greitai ir vieningai taikomos skolos muitinei išieškojimo nuostatos, siekiant greitai ir veiksmingai pervesti Bendrijų nuosavus išteklius.

71 Remiantis Muitinės kodekso 217 straipsnio 1 dalimi, 218 straipsnio 3 dalimi ir 219 straipsniu, skolą muitinei atitinkančios sumos, dėl kurių pateiktas šis ieškinys, turi būti apskaitytos per dviejų dienų terminą, kurį galima pratęsti daugiausiai iki keturiolikos dienų. Remiantis Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 dalimi, skolos muitinei suma skolininkui turi būti pranešta iš karto ją apskaičius. Šis terminas pradedamas skaičiuoti nuo dienos, kai muitinės institucijos gauna būtiną informaciją, ir todėl gali apskaičiuoti muito mokestį bei nustatyti skolininką. Tačiau, priešingai nei teigia Nyderlandų vyriausybė, taip yra ne vėliau kaip pasibaigus Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 2 dalyje nustatytam trijų mėnesių terminui.

72 Kalbant apie skolos muitinei nustatymą, pirmiausia pažymėtina, kad tokiais atvejais, kokie nagrinėjami šioje byloje, kai išoriniam Bendrijos tranzitui įformintos siuntos nepateikiamos paskirties įstaigai per išvykimo įstaigos nurodytą terminą, preziumuojama, kad atsirado skola muitinei, o skolininkas yra vykdytojas. Tokiu atveju, jei neįmanoma nustatyti vietos, kurioje buvo padarytas pažeidimas arba nusižengimas, remiantis Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 1 dalimi, išvykimo įstaiga per 11 mėnesių nuo Bendrijos tranzito deklaracijos įregistravimo praneša apie tai vykdytojui.

73 Remiantis Muitinės kodekso 379 straipsnio 2 dalies pirmu ir antru sakiniais, šiame pranešime turi būti nurodomas trijų mėnesių terminas, kuris suteikiamas vykdytojui tranzito operacijos teisėtumui įrodyti. Šio sprendimo 62 punkte pažymėta, jog kompetentingos muitinės institucijos gali išieškoti skolą muitinei tik tuomet, jei pranešė vykdytojui apie tai, kad jis turi per tris mėnesius įrodyti tranzito operacijos teisėtumą, ir šių įrodymų per nustatytą terminą nebuvo pateikta.

74 Tačiau generalinė advokatė savo išvados 50 punkte pažymėjo, kad nė vienas požymis neleidžia daryti išvados, jog pateiktų tranzito operacijos teisėtumo įrodymų, pavyzdžiui, išvardytų Įgyvendinimo reglamento 380 straipsnyje nebaigtiname sąraše, vertinimas pateisintų išimtį iš Muitinės kodekso 218–219 straipsnių dėl muito sumų įtraukimo į apskaitą ir pranešimo apie juos vykdytojui pagal Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 dalį netgi tuomet, jei šie įrodymai būtų pateikti paskutinę trijų mėnesių termino dieną.

75 Galiausiai kalbant apie skolininko nustatymą pažymėtina, kad remiantis Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 1 ir 2 dalimis, pasibaigus šiam trijų mėnesių laikotarpiui, skolininku laikomas vykdytojas, nelygu aplinkybė, kad atsakomybė galėtų tekti ir kitiems asmenims, o tai, Nyderlandų vyriausybės nuomone, reikalautų papildomo laiko. Todėl akivaizdu, kad muitinės institucijos vėliausiai baigiantis trijų mėnesių terminui gali konstatuoti, jog skolininkas yra vykdytojas.

76 Be to, muito sumos nustatymo klausimu pažymėtina, kad, pasak generalinės advokatės išvados 57–62 punktų, nors iš išvykimo įstaigos negalima reikalauti sistemingai apskaičiuoti po kiekvienos tranzito operacijos atsirandančią importo skolą muitinei, atitinkančią muito sumą gavus tranzito deklaraciją, t. y. tuo momentu, kai išvykimo įstaiga iš esmės disponuoja visais duomenimis, būtinais šiems muitams apskaičiuoti, tačiau bet kuriuo atveju nėra jokių priežasčių, kodėl šių

skaičiavimų negalima atlikti pranešant vykdytojui apie trijų mėnesių terminą, per kurį jis gali įrodyti tranzito operacijos teisėtumą, t. y. vėliausiai baigiantis Įgyvendinimo reglamento 379 straipsnio 1 dalyje nustatytam vienuolikos mėnesių terminui.

77 Galiausiai, kalbant apie muitinės institucijos, kompetentingos išieškoti skolą muitinei, nustatymą, pasakytina, kad Įgyvendinimo reglamento 378 straipsnio 1 ir 2 dalys įtvirtina išvykimo įstaigos valstybės narės kompetencijos prezumpciją. Per trijų mėnesių terminą, nustatytą to paties reglamento 379 straipsnio 2 dalyje, vykdytojas gali pateikti įrodymus, kad pažeidimas buvo padarytas kitoje valstybėje narėje. Komisija teisingai pažymėjo, kad nė vienas veiksnys neleidžia daryti prielaidos, kad šiuo tikslu pateiktų dokumentų vertinimas, net jeigu jie buvo pateikti paskutinę trijų mėnesių termino dieną, negali būti atliktas laikantis dviejų dienų termino po trijų mėnesių laikotarpio pabaigos, o pakankamai pagrįstais atvejais, pratęsus terminą dvylika dienų, – maksimalaus keturiolikos dienų termino.

78 Dėl šių priežasčių Nyderlandų vyriausybės argumentai, kad trijų mėnesių terminas yra tik rekomenduojamas ir kad išieškojimo procedūra neprivalo būti pradėta per trijų mėnesių terminą, kadangi baigiantis šiam terminui kompetentingos muitinės tarnybos neturi galimybės iš karto pradėti skolos muitinei išieškojimo procedūros, atmestini.

79 Galiausiai, priešingai nei tvirtina Nyderlandų vyriausybė, skolos muitinei sumos pranešimas vykdytojui tik pasibaigus trijų mėnesių terminui nesudaro jam neproporcingos naštos. Vėliau paaiškėjus, kad išorinio Bendrijos tranzito procedūra buvo tinkamai atlikta per nustatytą terminą arba kad ji buvo atlikta tinkamai, nors ir vėluojant, vykdytojas gali atgauti sumokėtas sumas, o tai priėmus Muitinės kodeksą aiškiai nurodyta jo 236 straipsnio 1 dalyje, jeigu pažeidimas, remiantis Muitinės

kodekso 204 straipsnio 1 dalimi kartu su Įgyvendinimo reglamento 859 straipsniu aiškiai neturi esminės įtakos tinkamam aptariamos muitinės procedūros taikymui.

80 Dėl to pirmas kaltinimas laikytinas pagrįstu tiek atsižvelgiant į Muitinės kodekso ar Įgyvendinimo reglamento, tiek į ankstesniu laikotarpiu, dėl kurio pateiktas šis ieškinys, galiojusias, iš esmės identiškas nuostatas.

Dėl kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1552/89 2, 9 ir 10 straipsnių pažeidimu

Šalių argumentai

81 Komisijos nuomone, šis kaltinimas – tai tiesioginė pirmame kaltinime aprašyto pažeidimo pasekmė. Reglamento Nr. 1552/89 9 ir 10 straipsniai įtvirtina terminus, per kuriuos pagal šio reglamento 2 straipsnį nustatyti nuosavi ištekliai pervedami Komisijai sumokant juos į sąskaitą, kurią valstybės narės atidaro Komisijos vardu.

82 Šiuo klausimu Komisija teigia, kad remiantis Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsniu, Bendrijai priklausantys nuosavi ištekliai nustatomi, kai tik atitinkama valstybė narė praneša suinteresuotam skolininkui apie mokėtiną sumą, o šis pranešimas iš esmės pateikiamas, kai tik paaiškėja skolininkas, ir kompetentingos administracijos institucijos gali apskaičiuoti mokėtinus muitus. Tai yra tokios pat sąlygos, kurias

Muitinės kodekso 217 straipsnis nustato skoloms muitinei įtraukti į apskaitą, nors pastarajame nekalbama apie „nustatymą", o apie „įtraukimą į apskaitą". Iš tikrųjų įtraukus į apskaitą nustatoma skola muitinei, kuri, būdama iš dalies susijusi su nuosavais ištekliais, lemia Reglamento Nr. 1552/89 taikymą.

83 Taigi įtraukimas į apskaitą suponuoja, kad automatiškai nustatomi atitinkami nuosavi ištekliai. Todėl pavėluotas įtraukimas į apskaitą automatiškai lemia pavėluotą nustatymą, kuris savo ruožtu sąlygoja pavėluotą pervedimą. Tad neteisėtai pavėluotai nustatydama atitinkamus nuosavus išteklius, Nyderlandų Karalystė taip pat nepagrįstai pavėlavo juos pervesti Komisijai.

84 Nyderlandų Karalystė nurodo, kad, nesant pavėluoto skolos muitinei įtraukimo į apskaitą, negalima kalbėti apie pavėluotą nuosavų lėšų pervedimą Komisijai. Baigiantis trijų mėnesių terminui nėra žinoma visa informacija, ir todėl negali atsirasti pareiga įtraukti į apskaitą pagal Muitinės kodekso 218 straipsnį, o kartu ir įpareigojimas išsiųsti skolininkui pranešimą. Dėl to negali būti kalbama apie priklausančių nuosavų išteklių Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnio prasme nustatymą, ir todėl per dvi dienas pasibaigus trijų mėnesių terminui neprivalėjo būti atliktas joks pervedimas Komisijai Reglamento Nr. 1552/89 10 straipsnio prasme.

Teisingumo Teismo vertinimas

85 Iš pirmo kaltinimo nagrinėjimo išplaukia, kad pavėluotas pranešimas apie atitinkamą muito sumą, pažeidžiant Muitinės kodekso 221 straipsnio 1 dalį ir 218 straipsnio

3 dalį, automatiškai reiškia pavėluotą Bendrijos teisės į nuosavus išteklius Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnio prasme nustatymą. Remiantis šia nuostata, ši suma nustatoma „iš karto", kai kompetentingos valstybės narės institucijos praneša skolininkui apie mokėtinus mokesčius, o pranešimas, laikantis visų tuo atveju taikomų Bendrijos teisės nuostatų, nagrinėjamu atveju – Muitinės kodekso ir Įgyvendinimo reglamento, pateikiamas iš karto, kai nustatomas skolininkas, ir kompetentingos administracijos institucijos gali apskaičiuoti mokesčio dydį.

86 Remiantis Reglamento Nr. 1522/89 9 straipsnio 1 dalimi kiekviena valstybė narė šio reglamento 10 straipsnyje nustatyta tvarka nuosavus išteklius sumoka į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Ižde arba savo paskirtoje įstaigoje. Remiantis pastarojo straipsnio 1 dalies pirma pastraipa, nuosavi ištekliai įtraukiami į Bendrijų biudžetą ne vėliau kaip pirmąją darbo dieną po devynioliktos antrojo mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį pagal Reglamento Nr. 1552/89 2 straipsnį buvo nustatyta priklausanti mokėti suma, dienos.

87 Pažymėtina, kad Nyderlandų Karalystė neginčija atitinkamų nuosavų išteklių sumos, kuri, pasak Komisijos, dėl pavėluotos skolos muitinei išieškojimo procedūros buvo pavėluotai sumokėta į sąskaitą, Komisijos vardu atidarytą Ižde arba savo paskirtoje įstaigoje.

88 Tokiomis aplinkybėmis antras kaltinimas taip pat pagrįstas.

Dėl kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnio pažeidimu

Šalių argumentai

89 Komisija teigia, kad Reglamento Nr. 1522/89 11 straipsnis, pagal kurį dėl pavėluoto įtraukimo į apskaitą jos naudai atsiranda palūkanos už vėlavimą, taip pat buvo pažeistas, kadangi Nyderlandų Karalystė nagrinėjamu laikotarpiu nepervedė jai atitinkamų palūkanų už pagrindinį įsiskolinimą.

90 Nyderlandų Karalystė mano, kad dėl to, jog nebuvo vėluojama pervesti nuosavų išteklių, o taip atsitiktų pavėluotai įtraukus skolą muitinei į apskaitą Įgyvendinimo reglamento prasme, negali atsirasti palūkanų pagal Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnį.

Teisingumo Teismas konstatuoja

91 Remiantis Reglamento Nr. 1522/89 11 straipsniu, valstybė narė, vėluojanti atlikti mokėjimus į to paties reglamento 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą sąskaitą, moka palūkanas už visą vėlavimo laikotarpį. Šių palūkanų galima reikalauti nepriklausomai nuo to, dėl kokios priežasties vėluoja mokėjimai į Komisijos sąskaitą (žr., *inter alia*, 1991 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-96/89, Rink. p. I-2461, 38 punktą ir 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-363/00, Rink. p. I-5767, 44 punktą).

92 Taigi dėl nagrinėjant antrą kaltinimą nustatytų vėlavimų atlikti mokėjimus į Komisijos sąskaitą pagal Reglamento Nr. 1552/89 11 straipsnį atsiranda teisė į palūkanas, kurių dydžio ar nesumokėjimo Nyderlandų Karalystė neginčija.

93 Todėl trečias kaltinimas taip pat pagrįstas.

94 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, pripažintina, kad nuo 1991 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d.:

— neįtraukdama į apskaitą ir neišieškodama atitinkamos skolos muitinei ir kitų susijusių mokesčių, taip pat nepranešdama skolininkui apie šių mokesčių sumas per tris dienas po termino, nustatyto atitinkamai Reglamento Nr. 1854/89 3 straipsnio 2 dalyje ir 6 straipsnio 1 dalyje bei Muitinės kodekso 218 straipsnio 3 dalyje ir 221 straipsnio 1 dalyje, arba vėliau, remiantis Reglamentu Nr. 1182/71, tuomet, kai pagrindinis Bendrijų išorinio tranzito vykdytojas per tris mėnesius po to, kai išvykimo įstaiga išsiuntė pranešimą, kad per nustatytą terminą siunta nebuvo pristatyta į paskirties įstaigą, nepateikė įrodymų, jog atitinkama tranzito procedūra buvo atlikta tinkamai,

— laiku nepervesdama atitinkamų nuosavų išteklių Komisijai, ir

— atsisakydama mokėti atitinkamas palūkanas,

Nyderlandų Karalystė pažeidė savo įsipareigojimus, kylančius iš Reglamento Nr. 1062/87 11a straipsnio 2 dalies antros pastraipos antro sakinio, Reglamento Nr. 1214/92 49 straipsnio 2 dalies trečio sakinio ir Reglamento Nr. 2454/93 379 straipsnio 2 dalies trečio sakinio bei iš Reglamento Nr. 1552/89 2, 9, 10 ir 11 straipsnių.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

95 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti išlaidas ir Nyderlandų Karalystė pralaimėjo bylą, ji turi padengti išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Nuo 1991 m. sausio 1 d. iki 1995 m. gruodžio 31 d.:

— **neįtraukdama į apskaitą ir neišieškodama atitinkamos skolos muitinei ir kitų susijusių mokesčių, taip pat nepranešdama skolininkui apie šių mokesčių sumas per tris dienas po termino, nustatyto atitinkamai 1989 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1854/89 dėl skolą muitinei sudarančių importo arba eksporto muitų sumų įtraukimo į apskaitą ir mokėjimo sąlygų, 3 straipsnio 2 dalyje ir 6 straipsnio 1 dalyje ir 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 218 straipsnio 3 dalyje ir 221 straipsnio 1 dalyje, arba vėliau, remiantis 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatančiu terminams, datoms ir**

laikotarpiams taikytinas taisykles, tuomet, kai pagrindinis Bendrijų išorinio tranzito vykdytojas per tris mėnesius po to, kai išvykimo įstaiga išsiuntė pranešimą, kad per nustatytą terminą siunta nebuvo pristatyta į paskirties įstaigą, nepateikė įrodymų, jog atitinkama tranzito procedūra buvo atlikta tinkamai,

— **laiku nepervesdama atitinkamų nuosavų išteklių Komisijai, ir**

— **atsisakydama mokėti atitinkamas palūkanas,**

Nyderlandų Karalystė pažeidė savo įsipareigojimus, kylančius iš 1987 m. kovo 27 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1062/87, nustatančio Bendrijos tranzito įgyvendinimo ir supaprastinimo nuostatas, pakeisto 1992 m. rugsėjo 2 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2560/92, 11a straipsnio 2 dalies antros pastraipos antro sakinio, 1992 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 1214/92 dėl Bendrijos tranzito procedūros taikymo ir tam tikrų tos procedūros supaprastinimų sąlygų, pakeisto 1992 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3712/92, 49 straipsnio 2 dalies trečio sakinio ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, 379 straipsnio 2 dalies trečio sakinio bei iš 1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1552/89 įgyvendinančio Sprendimą 88/376/EB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos, 2, 9, 10 ir 11 straipsnių.

2. **Priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.